

Vianants de La Vall del Tenes

Introducció

La Vall del Tenes no és un reducte ni una mena de país de l'«aniràs i no tornaràs». A la Vall del Tenes es produeix un moviment demogràfic viu i diversificat: la gent ve, se'n va, fuig i torna amb una absoluta naturalitat. I és de la població que «camina» per la nostra circumstància geogràfica, que voldríem parlar, avui. De la població concretada en persones que aquests dies han alterat el nostre cens electoral.

I per situar l'acció en una certa referència històrica direm que som a finals de l'any 1980 i que, de moment, el món continua fent la seva via per la seva particular trajectòria sideral. I que sigui per molts anys.

ELS QUI SE'N VAN

Oriol Martí i Carrasco, ja no viu a Lliçà d'Amunt. Havia vingut per a fer de metge de poble, amb una vocació molt concreta de ser-ho. No pas com una situació provisional i transitòria en espera de millors oportunitats.

Dic això perquè, de fet, la gent sempre ha considerat els metges de poble com una mena de metges ras. És a dir, en aquesta concepció primària i urgent que sol tenir el poble, hi ha qui es pensa que el metge rural és el primer graó d'un escalafó professional que l'ha de portar a d'altres i més brillants circumstàncies: metge de INP, Inspector de Zona A, Inspector de Zona B, Gran Visitador de Malalts Crònics, Mestre Hospitalari en Gai Saber, Operador «Bricoleur», Transplantador de Vàlvules Mitrals i Carcinals, Gran Prebost Universitari, Ministre de Sanitat...

El fet és que hi ha metges que tenen vocació de metge rural. I l'Oriol, n'és, d'aquests. Està en la línia dels qui volen crear una concepció descentralitzada de la medicina. Té idees pròpies, visió d'un futur més racional, concepció d'una situació de la medicina catalana més moderna i eficaç. Dels seus llavis hem après que la salut no és només l'absència de

malaltia, sinó un estadi superior que abarca les coordenades físiques, psíquiques i socials.

Ha marxat, però de les seves idees i la seva conducta ens ha quedat l'esperança en unes noves generacions de metges rurals.

Els seus projectes —potser els seus somnis— tenen aquell punt d'utopia, que dóna sentit a l'esforç quotidià per a fer un país nou en una terra nova. L'Oriol Martí i Carrasco ha quedat inscrit en el llibre d'honor de la Vall del Tenes, en la llista dels il·lustres vianants.

ELS QUI VENEN

Hi ha uns versos de Joan Alcover, referits a Ruben Dario, que diuen, més o menys, així:

Ha arribat un home intensament pàl·lid
que la dolça lira punteja per joc...

Bé, en tot cas, no vull pas dir que **Joan Ruiz i Calonja** sigui un home intensament pàl·lid, ni que es dediqui a tocar la lira, els diumenges havent dinat. El que vull dir simplement és que Joan Ruiz i Calonja ha arribat per a viure a la Vall del Tenes, de forma estable, com a director del nou Centre de BUP.

A mi, el fet, em sembla tan notable que no em puc estar de constatar-ho en aquest paper. Joan Ruiz, és un escriptor —un treballador de la cultura— que ha deixat constància de la seva preparació i del seu domini de la ploma —o de la màquina d'escriure— en múltiples circumstàncies i en diverses publicacions.

En les seves mans ha quedat la responsabilitat de la formació de les noves generacions de la Vall del Tenes. I —no és pas un tòpic—, les mans de Joan Ruiz i Calonja, estan plenes de coneixements i professionalitat. Però, hi ha una altra cosa que convenç tant o més que això: és el seu amor al país, la seva irrefutable convicció democràtica, el seu sentit estricte de servei.

Per altra banda, ens alegrem que ell hagi estat el

PAPERERIA
BONET

MATERIAL ESCOLAR

Carteres
Carpets...

MATERIAL D'OFICINA

Arxivadors
Objectes d'escriptori

LLIBRES INFANTILS

MAQUINES D'ESCRIURE PORTATILS

JOCOS I JOGUINES

Telèfon 844 80 05

Can Galobart

SANTA EULALIA DE RONÇANA

primer
Club d'
de treb
tant, re
senta e
Joan
propis
de pro
certa in
embosc
tacte an
farà rel
incloure
que no
raules
pàl·lid
tocar c
nostres

ELS QU
Es di
Vall de
esclata,
el món
tres cos
inoblid
dels fan
el llapis
Fa po
homena
«enviro
Els ser
bonic.

Dura
cobar,
referèn
humorí
ca i hu
per all
parlar.
donar
plena f
que pa
amb in
Escoba
monum
de con

O sig
l'Escob
que, a
tants f
Josep
que pa